

Sygn. akt I Cz 641/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014r.

Sąd Okręgowy w (...), Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie: SO Elżbieta Jaroszewicz

SO Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki D. F. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) K. S. w sprawie Km 3891/13, polegającej na wydaniu postanowienia z dnia 18 grudnia 2013r., w części ustalającej koszty postępowania egzekucyjnego

z udziałem wierzyciela (...) Bank SA we W.

na skutek zażalenia dłużniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 11 sierpnia 2014r., sygn. akt IX Co 2059/14

postanawia:

oddalić zażalenie

IV Cz 641/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w (...) odrzucił skargę D. F., zawierającą zarzuty do postanowienia Komornika z dnia 18 grudnia 2013r., w którym została ona obciążona kosztami postępowania w sprawie Km 3891/13. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Rejonowy podniósł, iż skarga została złożona z przekroczeniem terminu określonego w art. 767 § 4 kpc.

Zażalenie na to postanowienie złożyła skarżąca, podnosząc, iż o fakcie obciążenia ją kosztami postępowania egzekucyjnego dowiedziała się dopiero po wezwaniu jej przez Komornika do ich uiszczenia. Zarzuciła również, iż postanowienie Komornika z dnia 18 grudnia 2013r. nie zawierało pouczenia o sposobie jego zaskarżenia. W konkluzji wniosła o rozpoznanie skargi, bowiem obciążenie jej kosztami postępowania egzekucyjnego jest sprzeczne z prawem. Skarżąca wniosła również o przywrócenie terminu do złożenia skargi na czynność Komornika.

SĄD II-eg INSTANCJI ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż przedmiotem rozpoznania Sądu Okręgowego było jedynie zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 11 sierpnia 2014r. Poza kognicją Sądu, w postępowaniu zażaleniowym, pozostaje wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi.

Przechodząc do meritum, stwierdzić należy, iż zarówno w orzecznictwie jak i w doktrynie utrwalony jest pogląd, iż skarga na czynności komornika stanowi środek ochrony przed naruszeniami uprawnień formalnych osoby dotkniętej czynnościami lub zaniechaniami komornika. Nie można za pomocą niej bronić się przed naruszeniem prawa materialnego. Przy czym zgodnie z art. 767 § 2 kpc skargę na czynności komornika składa się do sądu w terminie tygodniowym od daty czynności, gdy strona była przy jej dokonaniu obecna lub o jej terminie powiadomiona, w innych wypadkach - od daty zawiadomienia strony o dokonaniu czynności. W wypadku osób, które nie są uczestnikami postępowania egzekucyjnego a czynność komornika narusza ich uprawnienia, termin do wniesienia skargi liczony jest od momentu dowiedzenia się o niej.

Termin 7 dni określony w art. 767 § 2 kpc jest terminem ustawowym, podlega więc przywróceniu na zasadach ogólnych (art. 167 - 172 kpc), ale wniesienie skargi po terminie daje podstawę do jej odrzucenia.

Z treści zażalenia złożonego przez dłużniczkę wynika, iż nie została pouczone o terminie i sposobie zaskarżenia postanowienia Komornika o obciążeniu jej kosztami postępowania egzekucyjnego a powzięła o tym fakcie wiadomość dopiero po otrzymaniu wezwania do uiszczenia tych kosztów.

Zarzuty te nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Z treści postanowienia Komornika z dnia 18 grudnia 2013r., które zostało doręczone skarżącej dłużniczce w dniu 24 grudnia 2013r. (vide: zpo k-34 akt Km 3891/13), wynika wprost, iż zawierało ono zarówno część ustalającą koszty, uzasadnienie, ze wskazaniem podstawy prawnej, rozliczenie zaliczki, wskazanie, iż całością kosztów obciążona zostaje dłużniczka jak i szczegółowe pouczenie o sposobie i terminie zaskarżenia tegoż postanowienia.

Zatem rację miał Sąd Rejonowy, przyjmując, że skarga została złożona po upływie ustawowego terminu, co pozwala na stwierdzenie, że zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie dają podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi złożonej z przekroczeniem terminu, określonego w powołanym wyżej przepisie, dlatego, na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 kpc, należało orzec jak w sentencji.